

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/70/2019
Identifikačné číslo spisu: 2016200479
Dátum vydania rozhodnutia: 16. decembra 2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2016200479.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbelskej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): PATÁK, s. r. o., V. P. Tótha 30, Senica, IČO: 36 267 031, právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Vanek, advokát, Potočná 169/85, Skalica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 103067149/2016 zo dňa 04. mája 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/25/2019-151 zo dňa 17. apríla 2019, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/25/2019-151 zo dňa 17.04.2019 **z a m i e t a**.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 103067149/2016 zo dňa 04.05.2016 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trnava (ďalej aj len „správca dane“) č. 21502866/2015 zo dňa 21.12.2015 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) a nevyhovел odvolaniu žalobcu, ktoré podal proti prvostupňovému rozhodnutiu, ktorým správca dane vyrubил žalobcovi rozdiel dane v sume 11 716,82,- euro na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj len „DPH“) za zdaňovacie obdobie september 2012.

2. Krajský súd v predmetnej právnej veci už raz rozhodol rozsudkom č. k. 20S/84/2016-85 zo dňa 29.03.2017, keď postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d) a e) SSP zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania. Predmetný

rozsudok krajského súdu bol zrušený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako kasačným súdom sp. zn. 6Sžfk/50/2017 zo dňa 23.01.2019 podľa § 462 ods. 1 SSP a vec bola vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Kasačný súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca v súvislosti s odpočtom DPH za zdaňovacie obdobie september 2012 nepreukázal reálne uskutočnenie zdaniteľného obchodu deklarovaným dodávateľom - GUMP tak, ako to bolo uvedené v spornej faktúre č. 120013 zo dňa 28.09.2012, predloženej správcovi dane. Taktiež mal za preukázané, že daňové orgány vzali do úvahy aj skutočnosti svedčiace v prospech žalobcu, keď sa zaoberali výpoveďami všetkých svedkov, ktorí však svoje rozporné tvrdenia týkajúce sa deklarovaného zdaniteľného obchodu nepreukázali žiadnymi relevantnými dôkazmi. Poukázal aj na výsledky šetrenia Daňového úradu Nitra, ktorý na dožiadanie správcu dane vykonal preverovanie daňového subjektu P&T trading, s. r. o. (subdodávateľ) (ďalej aj len „P&T trading“) a zistil, že bol platiteľom DPH len do 31.12.2011, pričom na sídle tejto spoločnosti sa nachádzal starý, rozpadnutý, neobývateľný rodinný dom. Realizáciu zdaniteľného obchodu spochybňovala aj skutočnosť, že konateľ P&T trading Peter Maďar nemal vedomosť o tom, že je konateľom a pokiaľ za spoločnosť reálne nekonal, správca dane mohol dôvodne predpokladať, že za túto spoločnosť konali k tomu neoprávnené osoby. Okrem toho uviedol, že P&T trading nevykonávala pre GUMP v roku 2012 žiadne práce a nedodávala žiaden materiál a nepozná konateľa GUMP Andreja Herdu. Kasačný súd konštatoval, že správca dane bol oprávnený kontrolovať v prípade pochybností celý obchodný reťazec za stavu, že si žalobca uplatnil odpočítanie DPH zo spornej faktúry za poskytnuté služby na BPS Čečejevce a BPS Dvorianky vystavenej spoločnosťou GUMP, ktorá nemala na výkon týchto služieb zamestnancov ani mechanizmy. V súvislosti s unesením dôkazného bremena kasačný súd ďalej uviedol, že pokiaľ správca dane spochybnil dôveryhodnosť údajov v daňovom priznaní, musí daňový subjekt v daňovom konaní preukázať, že k realizácii plnenia skutočne došlo tak, ako deklaruje a dôkazná povinnosť v daňovom konaní jednoznačne spočívala na žalobcovi, ktorému daňové orgány poskytli dostatok priestoru, aby svoje tvrdenia a dôvodnosť odpočtu DPH i dostatočným a vierohodným spôsobom preukázal, (nielen formálnymi dokladmi). Kasačný súd uviedol, že žalobca v daňovom konaní riadne neobjasnil aké práce pre neho vykonala spoločnosť GUMP a aký tovar mu dodala, pričom si túto spoločnosť vybral za svojho dodávateľa, hoci táto nemala zamestnancov a mechanizmy na výkon prác v zmysle zmluvy a musela si na tieto práce zabezpečiť subdodávateľa. Žalobca teda nepreukázal, že vynaložil a prijal všetky rozumné opatrenia s odbornou starostlivosťou vyplývajúcou z jeho podnikateľskej činnosti, aby zabránil tomu, že reálne uskutočnenie obchodu, čo do osoby dodávateľa, nebude spochybnené.

3. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že bol viazaný právnym názorom kasačného súdu, poukázal na jeho vyššie uvedené závery vyplývajúce z rozsudku 6Sžfk/50/2017 zo dňa 23.01.2019, kedy kasačný súd konštatoval, že žalobca nepreukázal reálne uskutočnenie zdaniteľného obchodu tak ako bolo deklarované v spornej faktúre. Krajský súd v nadväznosti na uvedené konštatoval, že argumentácia žalovaného je podporená aj početnou judikatúrou, podľa ktorej splnenie podmienok pre uplatnenie nároku na odpočet DPH preukazuje daňový subjekt (žalobca) a preto bolo na žalobcovi, aby spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti preukázal, že si odpočet zo spornej faktúry uplatňuje oprávnene, čo však neurobil. Krajský súd konštatoval, že závery daňových orgánov zodpovedajú zásadám logického myslenia a správneho uváženia a sú v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej aj len „zákon o DPH“). Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobcom predloženému daňovému dokladu absentuje bez pochybností preukázané dodanie, čo oprávnene vzbudzuje pochybnosti o uskutočnení deklarovaných zdaniteľných plnení, na základe ktorých si žalobca uplatnil právo na odpočet, ako i o vierohodnosti účtovnej evidencie žalobcu (§ 24 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

4. Žalobca ako sťažovateľ podal v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie alebo, aby zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že krajský súd už raz preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a dospel k záveru, že je potrebné ho zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie. Sťažovateľ uviedol, že od pôvodného rozhodnutia krajského súdu v roku 2017 sa

nič nezmenilo, nebolo vykonané nové dokazovanie, ani sa nezmenil skutkový stav sa nezmenil, preto je pre neho nepochopiteľné, že krajský súd v roku 2019 vyhodnotil skutkový stav a stotožnil sa s postupom žalovaného, ktorý vo svojom pôvodnom rozsudku žalovanému vytýkal. Sťažovateľ namietal, že krajský súd v napadnutom rozsudku len stroho konštatoval, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal svoje tvrdenia a dôvodnosť odpočtu DPH. Nestotožnil sa so záverom krajského súdu, že neobjasnil, aké práce pre neho spoločnosť GUMP vykonala a aký tovar mu dodala. Poukázal na výpoveď konateľa GUMP p. Andreja Herdu, ktorý uviedol, že pozná sťažovateľa a spolupracoval s ním v roku 2011 a začiatkom roka 2012 pri výstavbe 3 fotovoltaických elektrární Drahovce a 6 elektrární v Senici, a že okrem FTV elektrární spolupracovali aj pri iných stavbách v okolí Senice. Andrej Herda potvrdil vystavenie spornej faktúry, podpis na faktúre a dodanie uvedených tovarov a služieb spoločnosti žalobcu, čím v konaní nebola spochybnená materiálna existencia dodaných prác. Sťažovateľ uviedol, že splnil všetky podmienky stanovené príslušnými hmotnoprávnymi predpismi, ktoré slovenský právny poriadok požaduje pre prípad odpočítania dane v zmysle § 49 a § 51 zákona o DPH. Poukázal na to, že krajský súd sa nezaoberal výpoveďou Andreja Herdu a túto nezohľadnil. Sťažovateľ namietal, že správca dane mal k dispozícii všetky dôkazy a doklady (faktúry a prílohy k odberateľsko-dodávateľským vzťahom medzi ním a GUMP) za rok 2011, pričom stav odberateľsko-dodávateľských vzťahov medzi ním a GUMP bol rovnaký aj v roku 2012 a to aj vo vzťahu k subdodávateľovi, t.j. P&T trading. Namietal, že krajský súd sa nezaoberal tým, že Daňový úrad Senica, ktorý mal pri kontrole zdaňovacieho obdobia január až december 2011 k dispozícii všetky dôkazy a doklady, potvrdil tento odberateľsko-dodávateľský vzťah, pričom rovnaký vzťah, len v inom období - v roku 2012 už správca dane spochybnil.

5. Sťažovateľ namietal, že správca dane mal byť zaťažený dôkazným bremenom a bolo jeho povinnosťou dostatočným spôsobom preukázať kontrolné zistenia a nie len sa stroho odvolávať na ustanovenia zákona o DPH. V tejto súvislosti sťažovateľ namietal nesprávne rozloženie dôkazného bremena a poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ vo veciach O. Ltd C-354/03, F. E. Ltd C-353/03, B.H.S. Ltd C-484/03 a K C-439/04. V nadväznosti na to uviedol, že ak správca dane nepreukáže preverovanému daňovému subjektu úmysel zúčastniť sa alebo priamo realizovať podvodné konanie a ak správca dane ani nepreukáže, že o podvodných konaniach iných subjektov mal alebo mohol preverovaný daňový subjekt vedieť, nemôže byť právo na priznanie nadmerného odpočtu, prípadne zníženia vlastnej daňovej povinnosti, žiadajúcemu daňovému subjektu odopreté. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 5Af/131/2014 zo dňa 25. marca 2005 a rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci MahegébenKft., C-78/12 zo dňa 21. júna 2012.

6. Sťažovateľ ďalej namietal, že výpoveď konateľa P&T trading Petra Maďara, ktorý nemal vedomosť o tom, že je konateľom nemôže byť dôvodom pre spochybnenie spolupráce medzi sťažovateľom a dodávateľom GUMP, keďže GUMP bola obchodným partnerom sťažovateľa a bolo preukázané dodanie tovaru a služieb. Skutočnosť, či si uvedené tovary alebo služby GUMP realizovala alebo zabezpečila prostredníctvom subdodávky, bolo pre sťažovateľa irelevantné. V tejto súvislosti sťažovateľ namietal, že krajský súd nezohľadnil výpoveď K. F., ktorý mal generálnu plnú moc za spoločnosť P&T trading a ktorý výpoveďou odstránil nezrovnalosť týkajúcu sa dodania materiálu spoločnosťou P&T trading pre spoločnosť GUMP, keď poukázal na to, že vykonával v zastúpení spoločnosti P&T trading s.r.o. práce a potvrdil vykonané práce pre spoločnosť GUMP. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.3Sžf/1/2011 sťažovateľ uviedol, že vyčerpal svoje dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu reálnosti materiálneho plnenia a naopak správca dane neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by materiálne plnenie nebolo poskytnuté spoločnosťou GUMP, pričom nesprávne túto dôkaznú povinnosť prenášal na žalobcu.

7. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že námietky sťažovateľa sú nedôvodné a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú. K tvrdeniam žalobcu o inak vyhodnotenom skutkovom stave v pôvodnom rozsudku a napadnutom rozsudku žalovaný uviedol, že s poukazom na kasačný prieskum pôvodného rozsudku a jeho zrušenie a vrátenie krajskému súdu, krajský súd postupoval správne, keď správnu žalobu zamietol. Podľa žalovaného krajský súd v napadnutom rozsudku podrobne popísal a vyhodnotil skutkový i právny stav, jasne a zrozumiteľne vyhodnotil

námietky žalobcu a náležite zdôvodnil zamietnutie správnej žaloby. Nestotožnil sa s tvrdením, že výpoveď Andreja Herdu nebola spochybnená, pretože nevedel uviesť žiadne bližšie informácie ohľadom zdaniteľného obchodu, ani nevedel uviesť akými pracovníkmi boli služby vykonané, ani či boli dodané spoločnosťou P&T trading a ani nepredložil doklady. K námietke predložených dokladov za rok 2011, ktoré mali preukázať uskutočnenie zdaniteľných obchodov aj v roku 2012 uviedol, že doklady týkajúce sa zdaňovacích období roku 2011 nemajú relevanciu pre zdaňovacie obdobia roku 2012. K výpovedi K. F. uviedol, že hoci potvrdil uskutočnenie dodávok materiálu a prác pre GUMP v roku 2012, zároveň uviedol, že P&T trading s.r.o. vykonávala práce v Čečejovciach pri Košiciach a pri Trebišove, súčasne však označil konateľa pána K., ktorý mu mal vystaviť aj plnú moc, pričom v rozhodnom období bol konateľom Peter Maďar. Uvedené tvrdenie podľa žalovaného nemožno považovať za dôkaz o tom, že práve služby deklarované spornou faktúrou boli dodané spoločnosťou P&T trading, najmä keď konateľ GUMP si nevedel spomenúť, či mu služby deklarované spornou faktúrou dodala táto spoločnosť ani nepredložil žiadne doklady, ktoré by uvedené potvrdzovali. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 5Sžf/97/2009 a body 108 až 110 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžfk/50/2017 zo dňa 23.01.2019.

8. K námietke rozloženia dôkazného bremena žalovaný konštatoval, že v procese správy daní, ako aj v daňovom konaní nesie dôkazné bremeno sťažovateľ. Uviedol, že pri preukazovaní oprávnenosti nároku na odpočítanie dane sú pre dokazovanie zákonom stanovené prísnejšie podmienky a keďže tieto sú hmotnoprávneho charakteru, k záveru, či sú tieto podmienky splnené nestačí len existencia faktúry, ale je potrebné overiť, či údaje v nej uvedené naozaj dokladujú predmetnú skutočnosť. Daňové doklady - faktúry sú z hľadiska nároku na odpočítanie dane použiteľné len vtedy, ak je nepochybné, že v nich uvedené údaje odrážajú skutočnosť a ich vierohodnosť a kompletnosť preukazuje daňový subjekt. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný sám preukázať, že zdaniteľné obchody boli uskutočnené. V danom prípade nepostačuje, pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, iba predloženie faktúry, dodacích listov, ale musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené osobou na faktúre uvedenu. K sťažovateľom zmieneným rozsudkom Súdneho dvora EÚ žalovaný uviedol, že ide o ochranu poctivého obchodníka, t.j. že poctivým obchodníkom patrí odpočítanie dane, aj keď nakúpili od nepoctivého obchodníka, ktorý má vo svojom konaní nedostatky alebo prípadný podvod, ak o ňom nevedeli alebo nemohli vedieť. Žalovaný však vo svojich záveroch neprenášal nedostatky prípadne podvod na inom stupni reťazca na sťažovateľa, ale odpočítanie neuznal z dôvodu, že sťažovateľ nepreukázal, že mu služba bola dodaná tak, ako je uvedené na spornej faktúre. Žalovaný nesúhlasil s tým, že boli splnené podmienky pre odpočet DPH v zmysle § 49 a § 51 zákona o DPH. Naopak správca dane, ako aj žalovaný skonštatovali porušenie hmotnoprávných ustanovení, na základe porušenia ktorých žalobcovi právo na odpočítanie dane nevzniklo. Sťažovateľ neunesol dôkazné bremeno a v danej veci bol spochybnený vznik daňovej povinnosti u dodávateľa sťažovateľa, ktorý je základným predpokladom vzniku na nárok na odpočet DPH. Žalovaný preto zotrval na názore, že sťažovateľ nepreukázal, že došlo k dodaniu tak, ako to deklaruje sporná faktúra, a preto aj správca dane postupoval správne, pričom rovnaký záver prijal aj kasačný súd v danej veci v rozsudku sp. zn. 6Sžfk/50/2017 zo dňa 23.01.2019, body 103 až 105.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju zamietol podľa § 461 SSP.

10. Podľa § 469 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

11. Kasačný súd už prejednanú vec preskúmať v konaní vedenom na kasačnom súde pod sp. zn. 6Sžfk/50/2017 zo dňa 23.01.2019. V tomto konaní vyslovil právny názor, ktorý si krajský súd osvojil

v napadnutom rozsudku. Námieta žalobcu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže už raz preskúmaval napadnuté rozhodnutie žalovaného a toto zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie je s poukazom na § 469 SSP a závery kasačného súdu vyslovené v zmienenom rozsudku sp. zn. 6Sžfk/50/2017 zo dňa 23.01.2019 irelevantná. Z právneho názoru kasačného súdu vysloveného v rozsudku sp. zn. 6Sžfk/50/2017 zo dňa 23.01.2019 vyplýva, že: „z hľadiska posúdenia nárokov žalobcu na uznanie odpočtu dane z pridanej hodnoty za kontrolované zdaňovacie obdobie september 2012, kľúčovým pre právne posúdenie veci je zistenie správcu dane o tom, že žalobca nepreukázal reálne uskutočnenie dodávky predmetných služieb konkrétnym dodávateľom - GUMP, s. r. o. tak, ako to bolo deklarované vo faktúre predloženej správcovi dane“.

12. Kasačný súd konštatuje, že krajský súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného postupoval v súlade s ustanovením § 469 SSP, keď sa riadil záväzným a náležite odôvodneným právnym názorom kasačného súdu vysloveným v rozsudku sp. zn. 6Sžfk/50/2017 zo dňa 23.01.2019. Za tohto stavu kasačný súd ustálil, že v prejednávanej veci krajský súd vydaním napadnutého rozsudku postupoval správne a v súlade so zákonom rešpektujúc právo žalobcu na spravodlivý proces. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí a v ostatnom konaní venoval pozornosť skutočnostiam, ktoré boli zdôraznené v zrušujúcom rozsudku kasačného súdu, plne rešpektoval právny názor kasačného súdu a v celom rozsahu odstránil všetky pochybenia.

13. Kasačný súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že námietky žalobcu obsiahnuté v kasačnej sťažnosti tak neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a kasačný súd ich vyhodnotil ako nedôvodné. Kasačný súd sa preto v prejednávanej veci v plnom rozsahu pridržiava odôvodnenia zrušujúceho rozsudku kasačného súdu sp. zn. 6Sžfk/50/2017 zo dňa 23.01.2019 a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku krajského súdu uvádza nasledovné:

14. K námietkam sťažovateľa vo vzťahu k výpovedi konateľa spoločnosti GUMP Andreja Herdu kasačný súd poukazuje na bod 94 odôvodnenia rozsudku kasačného súdu sp. zn. 6Sžfk/50/2017 zo dňa 23.01.2019 v danej veci, ktorého sa pridržiava aj krajský súd.

15. K otázke posúdenia dôkazného bremena kasačný súd poukazuje odôvodnenie rozsudku kasačného súdu sp. zn. 6Sžfk/50/2017 zo dňa 23.01.2019 v danej veci, a to najmä na body 82, 99 až 102 a 111. K spochybneniu spolupráce medzi sťažovateľom a dodávateľom, spoločnosťou GUMP a k tvrdeniam sťažovateľa, že bolo v konaní preukázané dodanie tovaru a služieb, keď sťažovateľovým obchodným partnerom bola práve spoločnosť GUMP, kasačný súd opätovne poukazuje o.i. na bod 111 odôvodnenia rozsudku kasačného súdu sp. zn. 6Sžfk/50/2017 zo dňa 23.01.2019 v danej veci.

16. Vo vzťahu k tvrdeniu sťažovateľa, že svedok K. F. svojou výpoveďou odstránil nezrovnalosť týkajúcu sa dodania materiálu spoločnosťou P&T trading pre spoločnosť GUMP sa kasačný súd stotožňuje s vyjadrením žalovaného, že hoci K. F. potvrdil uskutočnenie dodávok materiálu a prác pre GUMP v roku 2012, zároveň označil za konateľa P&T trading pána K., ktorý mu mal vystaviť aj plnú moc, pričom v rozhodnom období bol konateľom Peter Maďar. Uvedené tvrdenie preto nemožno považovať za dôkaz o tom, že práve služby deklarované spornou faktúrou boli dodané spoločnosťou P&T trading, najmä keď konateľ GUMP si nevedel spomenúť, či mu služby deklarované spornou faktúrou dodala táto spoločnosť ani nepredložil žiadne doklady, ktoré by uvedené potvrdzovali. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje aj na bod 93 odôvodnenia rozsudku kasačného súdu sp. zn. 6Sžfk/50/2017 zo dňa 23.01.2019 v danej veci.

17. K sťažovateľom zmieneným rozsudkom Súdneho dvora EÚ, kasačný súd uvádza, že v predmetných konaniach išlo o ochranu poctivého obchodníka, pričom tieto nebolo možné aplikovať na dané konanie, keď tak súdy, ako ani žalovaný neprenášali nedostatky, prípadne podvod na inom stupni reťazca na sťažovateľa, ale odpočítanie DPH nebolo uznané z dôvodu, že žalobca dostatočne nepreukázal reálne uskutočnenie dodávky tovaru.

18. Kasačný súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že krajský súd v zmysle § 469 SSP rešpektoval právny názor kasačného súdu vyslovený v jeho rozsudku sp. zn. 6Sžfk/50/2017 zo dňa

23.1.2019, s prejednávanou vecou sa dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové závery, a preto sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje s odôvodnením krajského súdu a kasačnú sťažnosť zamietá ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

19. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

20. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.